

Deckar- GRANNAR

De möttes i trapphuset där de båda hyr lägenhet. En inflyttningsfest, ett antal hundpromenader och oräkneliga timmar vid datorn senare, är det dags att debutera som författare. Möt Sveriges nya, heta deckar-duo.

TEXT KARIN HEROU FOTO MARIA ÖSTLIN

Det var vintern 2019 och Alexandra Appelqvist stod och packade upp flyttlådor. Femton år i bostadskön hade gett resultat och nu var förstahandskontraktet i nybyggda Hagastaden hennes. Då ringde det på dörren.

Utanför stod grannen, som bodde vägg i vägg.

– Jag skulle ha inflyttningsfest och hade bjudit lite väl många. Därför tänkte jag att det var smart att bjuda grannen, för då skulle ingen kunna klaga på att vi lät för mycket, säger Benjamin André.

Inne hos Benjamin fanns inga möbler och flyttkartongerna stod uppradade längs med väggarna.

Men i stället för att packa upp valde han att fylla lägenheten med god stämning. Discolampor, snittar och bubbel stod redo och snart dundrade ett hundratal gäster in.

– Det var skitkul. Jag sjöng karaoke, Shakira tror jag att det var, och jag och Benjamin fann varandra direkt, säger Alexandra.

Nu, knappt två år senare, sitter vi i Benjamins kök. Ljuset flödar in genom fem fönster och då och då svänger en lyftkran förbi. Balkongdörren står öppen och släpper in bullret från byggarbetsplatsen utanför.

– Ska vi stänga? Mig spelar det ingen

roll, jag hör knappt ljudet längre, jag är så van, säger Benjamin.

Men vi stänger inte, utan låter dånet från Stockholms växtvärk rama in samtalet. Benjamin och Alexandra tycks faktiskt inte röras det minsta, utan höjer i stället rösten ett snäpp för att överrösta hammarslag och betongborrar.

I kökstaket skvallrar ett litet svart märke om deras första möte. På inflyttningsfesten poppade en champagnekork i väg och Benjamin har ännu inte haft hjärta att måla över den.

På matbordet ligger en tjock bunt papper. Sista korrvändan på deras första manus i trilogin Helix. I ”författarnas tack” nämns Stockholms Bostadsförmedling.

– Vi brukar skoja om att det var ödet och kötiden som förde oss samman, säger Alexandra.

– Tidigare har jag knappt pratat med mina grannar. Så att vi hittade varandra är verkligen en lycklig slump, säger Benjamin.

Efter inflyttningsfesten började de ta hundpromenader ihop. De gick längs Brunnsviken och pratade om allt möjligt. Benjamin har jobbat som journalist och Alexandra har gett ut två böcker och under en promenad slängde Alexandra ur sig att de borde skriva något tillsammans.

– Först var det bara på kul. Jag sa att vi borde skriva en deckare, en ➤

"Det var galet. Ena sekunden drömde vi om att få ge ut en bok och nästa blev vi erbjudna ett förskott vi aldrig kunnat föreställa oss."

► riktigt bestseller med mycket glamour, tantsnusk och rock 'n roll, säger Benjamin.

– Sedan började vi spåna karaktärer, fyller Alexandra i.

För att komma i gång deltog de i en viral utmaning där man skulle skriva 60 000 ord på en månad. De satte en struktur, hittade en historia och en gemensam ton.

De fann inspiration tvärs över gatan. Där tornar Helix upp sig, två skyskrapor med lägenheter i 55-miljonersklassen.

– Fönstren är gigantiska, det är som att titta in i ett akvarium. Jag har sett både rajtan tajtan och storbråk utspela sig där. Det var en dockskåpskänsla som triggade vår fantasi, säger Benjamin.

De bor båda i etagelägenheter och satt

ofta i Benjamins gula soffa på övervåningen när de jobbade.

– Där är takhöjden tre meter och vi är båda prestigelösa, så det är högt i tak i dubbel bemärkelse.

Med utsikt över Stockholms takåsar hittade de på intriger och spånade nyckelscener.

– Sedan skrev vi klart på varsitt håll. Men vi var ju aldrig mer än ett par meter ifrån varandra och körde man fast var det bara att gå över för lite pepp och kaffe, säger Alexandra.

De skickade in ett halvfärdigt manus och förberedde sig att vänta ett par månader på svar.

Men elva minuter senare hade det första förlaget hört av sig. Fyra månader senare hade de ett treboksavtal.

– Det var galet och gick väldigt

snabbt. Ena sekunden drömde vi om att få ge ut en bok och nästa blev vi erbjudna ett förskott vi aldrig kunnat föreställa oss.

Okej, vad fick ni i förskott?

– Det får vi inte säga, men vi kan väl säga som så att vi nu kan titulera oss deckarmiljonärer. Vi har fått mer än vi någonsin kunnat drömma om, säger Benjamin.

Vad gjorde att ni stack ut?

– Jag tror att vårt manus bröt av. Det handlade inte om glesbygd och misär, utan om glamour och dekadens. Förlaget började prata om filmatisering redan under vårt första möte och planerade lansering internationellt redan från start, säger Alexandra.

Hur kändes det?

– Jag fick ärligt talat panik. Vi hade ett halvfärdigt råmanus, inget mer. Jag fick skrivkramp och drog ner persiennerna. Alltså bokstavligen. Jag låg här inne och tittade på Netflix, säger Benjamin.

– Jag var aldrig orolig. Jag kände att vi kommit så långt och att vi skulle ro det i hamn. Men jag förstår Benjamins reaktion, för från början gjorde vi ju det här mest på skoj. ►►

ALEXANDRAS TRE FAVORITPRYLAR

1. Bläckhornet. Jag ärvde det från min låtsasmormor som hette Zandra. Hon inspirerade mig mycket och sa alltid att jag borde jobba med något kreativt.

2. Bokhyllan. Jag älskar att läsa och läser allt från Donna Tartt till Camilla Läckberg.

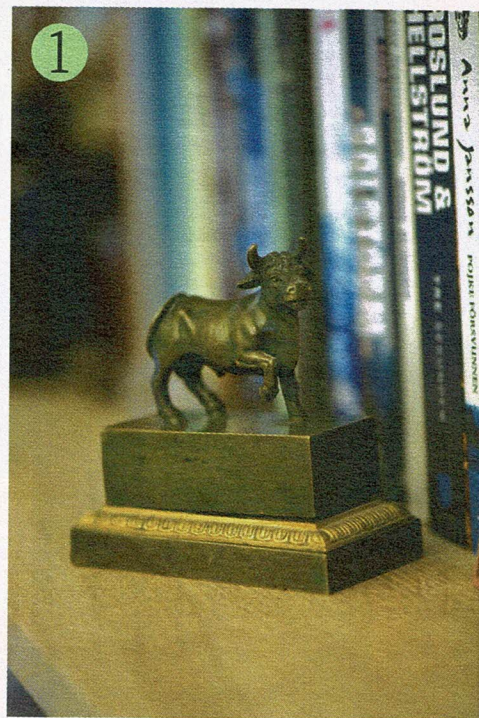
3. Halltavlan. Jag har målat den – och kanske är det förmätet att lyfta fram sin egen tavla? Men jag älskar att måla, bara släppa loss kreativiteten och glömma prestigen. Att måla är som att skriva på många sätt, vi kan alla grunderna, men måste våga kasta oss ut.

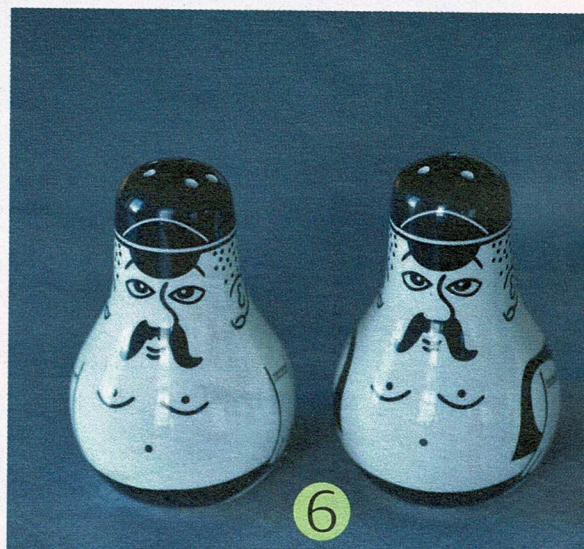
2

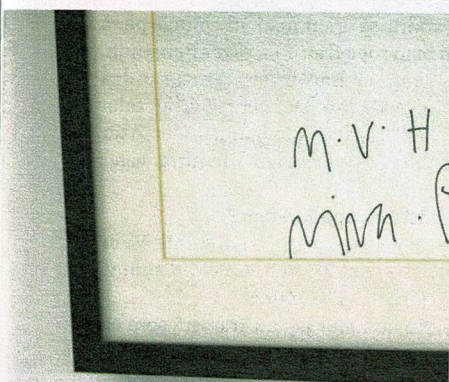
3

1

6

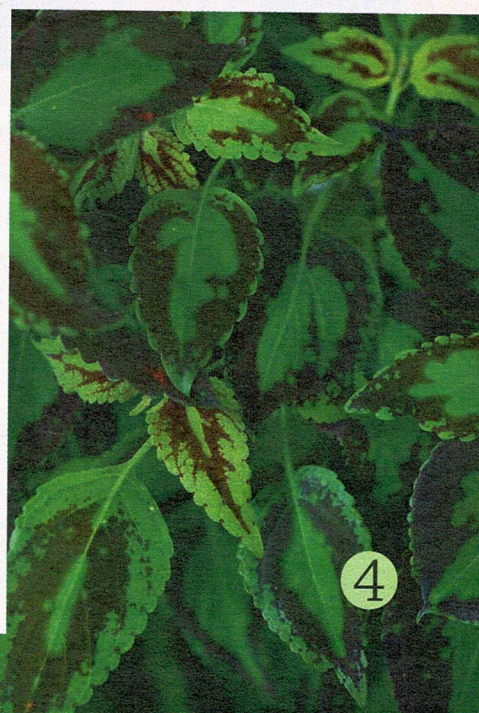
5

BENJAMINS TRE FAVORITPRYLAR

4. Palettblad. Jag har alltid älskat växter men det är faktiskt först i den här lägenheten som mina gröna fingrar kommit till sin rätt. Det är en ljus lägenhet, med ett tiotal fönster och växterna älskar att bo här.

5. Tavlorna. Det som sitter på väggarna säger mycket om den som bor där. När jag var på besök i New York spelade de in I am legend med Will Smith precis utanför mitt hotell och när jag kom ut på morgonen låg uppbrända bilar på gatan. Jag tog den här informationslappen som ett minne.

6. Salt- och pepparkar. Vi brukar skoja om att de föreställer mig och min sambo Jonas.

4

"Jag älskar hyresrätt. Det är så lyxigt att bara kunna ringa någon om kylskåpet går sönder."

► Deras bok *Helix* har hämtat inspiration från Agatha Christies klassiker "Mordet på Orientexpressen" och utspelar sig under tre intensiva dagar.

– Vi kompletterar varandra och har olika styrkor. Vi är lite som pusselbitar, säger Benjamin.

– ...och vår bok är en pusseldeckare med extra allt, säger Alexandra.

De pratar just så. Flikar in och fyller i. Det märks att grannarna har jobbat och levt tätt inpå varandra och nu känner varandra väl.

I hallen står Alexandras skor kvar sedan igår och på kroken hänger en av hennes jackor. De lånar det mesta av varandra, från böcker till kaffemjölk.

– Vi är som en liten familj och ses ofta, det kan bli spontana middagar eller ett glas vin. Våra balkonger ligger bredvid

Benjamin André.

Ålder: 50. **Bor:** Hyresrätt, 89 kvadratmeter i Hagastaden. **Gör:** Författare, journalist. **Hyra:** 19376. **Familj:** Sambon Jonas, bonusdottern Aida som bor inneboende. Två hundar. **Aktuell med:** Deckardebuten *Helix*. **Kommer inte över min tröskel:** Giriga släktingar och folk med rutten kärna.

Alexandra Appelqvist.

Ålder: 43. **Bor:** Hyresrätt, 105 kvadratmeter i Hagastaden. **Gör:** Författare. **Hyra:** 22600. **Familj:** Sambon Rickard, två bonusbarn, en hund. **Aktuell med:** Deckardebuten *Helix*. **Kommer inte över min tröskel:** Instagrammöbler som bara är snygga på bild.

varandra, så orkar man inte plinga på så kan man ropa från den, säger Benjamin.

– Men vi har inte gett varandra extranycklar än. Det vet jag ärligt talat inte om jag vågar. Benjamin undersöker allt och vem vet vad han kan hitta, säger Alexandra.

Tröttnar ni på varandra?

– Haha, nej, inte än i alla fall. Vi är inne i vår bubbla och vår värld som vi byggt, säger Alexandra.

– Nu kommer jag att framstå som en dåre, men jag har aldrig haft ett så socialt liv som nu. Bokkaraktärerna har blivit mina vänner och jag tänker på dem hela tiden. Det låter ju svinsjukt, men det är säkert också en av anledningarna till att vi inte tröttnar på varandra, säger Benjamin.

Utanför fönstret, sju våningar ner, tar byggarna en paus och Benjamin passar på att visa utsikten från terrassen.

När Benjamin André var liten drömde han om att bo i höghus med utsikt. Nu har han hittat hem – och fått en kollega och nära vän på köpet.

Att boendeformen blev hyresrätt ser de som ren bonus.

– Jag älskar hyresrätt. Det är så lyxigt att bara kunna ringa någon om kylskåpet går sönder, säger Benjamin.

– I Stockholm ställer man sig i bostadskön per automatik, som en reservplan, en väg ut. Det är som en försäkring, för man vet aldrig vad som händer, säger Alexandra. ☺